

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **Kroupa Group a.s.**, se sídlem Nový Bydžov, ČSA 100, IČ: 275 03 909, zast. Mgr. Petrem Plockem, advokátem se sídlem Praha 1, Klimentská 1515/22, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy, odbor daní poplatů a cen**, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.8.2010, č.j.: S-MHMP 511074/2010/DPC-1,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 2 ze dne 22.4.2010, č.j.: MCP2/023692/2010/OE-OSMP/Sta, jímž byla žalobci podle ust. § 48 odst. 1 písm. a) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (dále jen „zákon o loteriích“), uložena pokuta v celkové výši 280.000,- Kč za spáchání správního deliktu dle ust. § 48 odst. 1 písm. a) téhož zákona.

Žalobce v podané žalobě předně namítal, že napadeným rozhodnutím byl zkrácen na svých právech, neboť byl napadeným rozhodnutím porušen zákon a tudíž je toto rozhodnutí nezákonné.

V první žalobní námitce spatřoval žalobce zkrácení na svých právech ve skutečnosti, že se žalovaný nezabýval všemi námitkami, které žalobce uvedl v odvolání. Uvedl, že jednou z vlastností správního rozhodnutí je jeho přesvědčivost. Z tohoto důvodu by měl žalovaný reagovat na námitky žalobce a zdůvodnit jejich odmítnutí. Tvrdil, že žalovaný nedostatečně odůvodnil napadené rozhodnutí, neboť neobsahuje veškeré úvahy, kterými byl správní orgán veden při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů, na základě kterých rozhodoval.

K tomu žalobce poukázal na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze vydaného dne 26.2.1993, pod č.j. Rs 27 6 A 48/92 a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 10.10.2005, č.j.: 4 As 6/2004-100. Konkrétně uvedl, že námitkami, kterými se žalovaný vůbec nezabýval, má na mysli tvrzení žalobce, že Protokol o státní kontrole ze dne 15.9.2009 (dále též protokol) neobsahuje náležitosti ust. § 15 odst. 2 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole (dále jen „zákon o státní kontrole“), neboť neobsahuje označení dokladů a ostatních materiálů, o které se kontrolní zjištění opírá. Správní orgán I. stupně se k této námitce vůbec nevyjádřil. Žalovaný pak pouze uvedl, že ve výroku rozhodnutí jsou uvedeny právní předpisy, na jejichž základě bylo rozhodnutí vydáno a v odůvodnění rozhodnutí jsou veškeré důvody výroku, jakož i jeho podklady. Žalovaný se tak vyjádřil k něčemu, co nebylo předmětem námitek žalobce. Žalobce vznesl své námitky k protokolu ve smyslu § 15 odst. 2 zákona o státní kontrole, avšak žalovaný reagoval na rozhodnutí správního orgánu I. stupně, nikoliv na protokol. Tím, že se žalovaný nevyjádřil a nezabýval námitkami žalobce stran protokolu, došlo k porušení ust. 18 zákona o státní kontrole. Nelze tak dovodit, zda žalovaný správně zjistil skutečný stav věci a zda správně hodnotil všechny důkazy, rozhodnutí žalovaného je tak nepřezkoumatelné.

Ve druhém žalobním bodu žalobce spatřoval zkrácení na svých právech v nesprávném skutkovém posouzení a nesprávném právním posouzení. Tvrdil, že žalovaný nesprávně právně posoudil povinnost kontrolních pracovníků dle ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona o státní kontrole oznámit kontrolované osobě zahájení kontroly. Dle žalobce nelze zaměňovat kontrolovanou osobu podle zákona o státní kontrole s ostatními osobami, které se nachází v místě prováděné kontroly tak, jak to činí správní orgány. Předmětem státní kontroly byly výherní hrací přístroje, které jsou ve výlučném vlastnictví žalobce. Z tohoto důvodu je dle zákona o loteriích a zákona o státní kontrole kontrolovanou osobou pouze žalobce. Tato zákonná ustanovení nikde nepřenáší práva a povinnosti kontrolovaných osob na další osoby, jako např. personál provozovny (p. Č.). K tomu žalobce odkázal na čl. 6 písm. A) odůvodnění svého odvolání a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10.10.2005, č.j. 4 As 6/2004-108, který k ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona o státní kontrole mj. konstatuje, že k provedení kontroly bez přítomnosti kontrolované osoby by mělo docházet zcela výjimečně. Dle žalobce správní orgány provádí státní kontroly výherních hracích přístrojů bez účasti kontrolovaných osob, což dokládá i kontrola ze dne 15.9.2010.

V souvislosti s povinnostmi kontrolních pracovníků žalobce rovněž poukázal na povinnost kontrolních pracovníků dle § 16 zákona o státní kontrole, tj. povinnost kontrolních pracovníků seznámit kontrolované osoby s obsahem protokolu a předat jim stejnopis protokolu, přičemž seznámení s protokolem a jeho převzetí potvrzují kontrolované osoby podpisem protokolu. Protokol o státní kontrole ze dne 15.9.2009 byl předložen osobě, která nebyla kontrolovanou osobou. Zároveň protokol podepsala osoba, která není kontrolovanou osobou a taktéž není jakkoliv oprávněna kontrolovanou osobu zastupovat. Tvrdil, že i když správní orgán I. stupně dodatečně s tímto protokolem seznámil žalobce a umožnil mu vyjádřit se k němu, nebyl protokol podepsán kontrolovanou osobou – žalobcem. Tudíž správní orgán I. stupně nepostupoval v souladu se zákonem o státní kontrole. K tomu poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10.10.2005, č.j. 4 As 6/2004-108, podle kterého nepředložil-li správní orgán protokol o kontrole k podpisu kontrolované osobě, nepostupoval řádně ve smyslu zákona o státní kontrole. S ohledem na tuto skutečnost, tak dle žalobce nemohl být zjištěn skutečný stav věci.

Dále tvrdil, že žalovaný nesprávně právně posoudil splnění povinnosti žalobce dle § 17 odst. 9 a 10 zákona o státní kontrole. Podle žalovaného je z provedeného dokazování, zejména ze zjištění správního orgánu I. stupně a výpovědi svědkyně Č., zřejmé, že po celou dobu kontroly dne 15.9.2009 byly splněny podmínky stanovené § 17 odst. 9 a 10 zákona o loteriích, neboť po celou dobu kontroly byla na místě osoba, která vykonávala dohled osoby

odpovědné za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let. K tomu žalobce namítal, že zákon o loteriích nikde neukládá zákonnou povinnost, aby osoba uvedená v žádosti o provoz výherních hracích přístrojů (dále jen „VHP“), byla po celou dobu provozu VHP osobou totožnou s osobou vykonávající předmětný dohled nad osobami mladšími 18 let. Poznamenal, že pokud by tomu tak bylo, tato osoba by nemohla ani jít na oběd či toaletu bez toho, že by před tím neukončila provoz herny, což je s ohledem na rozehrané hry a sázky zcela nemyslitelné. Uvedený právní předpis pouze ukládá povinnost zajistit předmětný dozor a dohled dle § 17 odst. 9 a 10 zákona o loteriích, což bylo beze zbytku splněno. Taktéž v zákoně o loteriích není zakotvena povinnost, která by konstatovala, že osoba uvedená v žádosti o povolení provozu VHP by musela být po celou dobu provozování VHP osobou totožnou s osobou odpovídající po celý den provozu herny za dodržování zákazu her a vstupu osobám mladším 18 let.

Dle žalobce nelze akceptovat názor žalovaného, že ke splnění povinnosti kontrolních pracovníků dle § 12 odst. 2 písm. a) zákona o státní kontrole, tzn. předložit pověření k provedení kontroly, je třeba, aby kontrolovaná osoba požadovala toto pověření. Pripustil-li by žalobce názor žalovaného, dalo by se předpokládat, že stejně by žalovaný argumentoval i při opomenutí splnění povinnosti předložit např. služební průkazy. V takovém případě by ve své podstatě mohl kdokoli zneužívat kontrolovaných osob a jejich neznalosti zákona o státní kontrole a dožadovat se tak umožnění provedení státní kontroly, ač by k tomu neměl žádné oprávnění. V souvislosti se skutečností, že nebylo předloženo pověření k provedení kontroly je tak otázkou, zda skutečně v době konání kontroly bylo pověření k provedení kontroly pro kontrolní pracovníky vydáno, nebo zda nebylo vydáno až dodatečně.

Tvrdil, že všechny výherní hrací přístroje byly opatřeny řádnou a platnou známkou umístěnou na boční straně výherního hracího přístroje, přičemž tím, že kontrolní pracovníci řádně nekontrolovali všechny strany výherního hracího přístroje, nebyli schopni uvedenou skutečnost zjistit.

Žalobce rovněž setrval na stanovisku, že v prostorách kontrolované provozovny se nacházely výhradně výherní hrací přístroje, jejichž provoz byl řádně povolen příslušným povolením k provozu vydaným správním orgánem. K tomu poukázal na to, že žalovaný v této souvislosti argumentoval jakýmsi kamerovým systémem provozovatele herny, nicméně žalobce netušil, o jaká zjištění nebo důkazy opírá žalovaný tato svá tvrzení. Taktéž v této souvislosti žalovaný nijak nereagoval na námitky žalobce týkající se 1/ skutečnosti, že program nahrávacího zařízení je nastaven tak, že po jednom týdnu se záznam automaticky přehrává novým záznamem a není tak možno tímto tvrzením argumentovat, 2/ nelogičnosti počínání žalobce, když má vydáno platné povolení k provozování výherních hracích přístrojů v předmětné herně.

Uzavřel, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný si uvědomuje mnohá porušení zákona o státní kontrole správním orgánem I. stupně, nicméně tato porušení žalovaný zlehčuje a záměrně bagatelizuje, čímž dává najevo nerovné postavení žalobce a správního orgánu I. stupně. Správní orgán I. stupně nemusí až tak dodržovat veškeré své zákonné povinnosti, avšak žalobce tyto své zákonné povinnosti musí dodržovat vždy a za všech okolností. Ze skutečností uvedených výše dle žalobce vyplývá, že správní orgány nepostupovaly v souladu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), tak, aby zjistily stav věci a pro svá tvrzení neprovedly jediný úkon, kterým by jej doložily.

V napadeném rozhodnutí žalovaný vyšel ze zjištění, že při kontrole provedené pracovníky správního orgánu I. stupně dne 15.9.2009 v provozovně Sport Bar-Herna TIME, Oldřichova 528/43, Praha 2 byla v provozovně přítomna pouze paní D. T. Č., obsluha zařízení. Žádná z osob, uvedených ve vydaném rozhodnutí o povolení provozování VHP jako

osoba odpovědná za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let dle ust. § 17 odst. 9 a 10 zákona o loteriích, přítomna nebyla. Dále bylo kontrolou zjištěno, že se v provozovně nacházejí a provozují 3 VHP, které nebyly řádně povoleny pravomocným rozhodnutím. V provozovně bylo pravomocným rozhodnutím ze dne 2.6.2009, č. 104/2009, č.j.: OE-OSMP/09/026165-000104 žalobci povoleno provozování 13 VHP. V době kontroly bylo z těchto 13 VHP nalezeno 9, další 3 VHP, které byly v provozovně umístěny a provozovány, v tomto povolení uvedeny nebyly. Při prováděné kontrole bylo dále zjištěno, že ani jeden z devíti provozovaných VHP není označen platnou známkou. Následně žalovaný ve stručnosti zrekapituloval průběh řízení před správním orgánem I. stupně, včetně vydání prvostupňového rozhodnutí a podaného odvolání.

Dále se žalovaný zabýval námitkami žalobce uplatněnými v podaném odvolání. Předně žalovaný nesouhlasil se žalobcem, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nepřezkoumatečné. Uvedl, že ve výroku jeho rozhodnutí jsou uvedeny právní předpisy, na jejichž základě bylo rozhodnutí vydáno. V odůvodnění rozhodnutí jsou uvedeny důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán I. stupně řídil při jejich hodnocení. Správní orgán I. stupně informoval žalobce v oznámení o zahájení správního řízení ze dne 12.10.2009 o skutečnosti, že námitky proti protokolu o kontrole podané v řádném termínu dne 21.9.2009 budou vypořádány v rámci správního řízení (§ 18 odst. 4 zákona o státní kontrole). Žalobce podal celkem 6 námitek proti protokolu o kontrole a odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně se postupně zabývá všemi těmito námitkami v odpovídajícím rozsahu. Správní orgán I. stupně postupoval v souladu se správním řádem, faktickým stavem věci i zákonem o loteriích, jelikož pokuta byla uložena v řádně vedeném správním řízení. Před vydáním prvostupňového rozhodnutí dal správní orgán I. stupně žalobci možnost, aby mohl svá práva a zájmy účinně hájit, zejména se seznámit a vyjádřit se k podkladu pro rozhodnutí a uplatnit své návrhy. Pokuta byla uložena na základě zjištění doloženého protokolem o kontrole ze dne 15.9.2009 a v souladu s § 48 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích, protože VHP byly provozovány v rozporu s podmínkami uloženými v povolení. S právním zástupcem žalobce bylo před vydáním prvostupňového rozhodnutí jednáno. Současně byly na jeho žádost pořízeny požadované kopie dokumentů ze spisu. V protokolu o provedené kontrole jsou uvedena zákonem požadovaná ustanovení zákona o loteriích, která upravují problematiku provozování VHP, a která byla porušena.

Dle žalovaného nelze zohlednit námitku žalobce, podle které se správní orgán I. stupně nevypořádal v odůvodnění rozhodnutí se všemi uplatněnými námitkami. Uvedl, že se správní orgán I. stupně postupně vyjádřil v rozhodnutí ke všem podaným námitkám. Využil ust. § 18 odst. 4 zákona o státní kontrole, tj. možnosti vyřídit námitky podané proti protokolu o kontrole v rámci správního řízení o uložení sankce, za předpokladu, že toto řízení bude zahájeno do 3 měsíců od doručení námitek. Námitky byly správnímu orgánu I. stupně doručeny 21.9.2009 a správní řízení bylo zahájeno doručením oznámení ze dne 12.10.2009 o jeho zahájení, které žalobce převzal dne 14.10.2009, tedy v řádné tříměsíční lhůtě.

Žalovaný nepřisvědčil námitce žalobce, podle které se v rozhodnutí správního orgánu I. stupně konstatuje, že v provozovně má provoz VHP povolen pouze žalobce, není však uvedeno, z čeho bylo toto tvrzení ověřeno a jaké podklady byly pro toto tvrzení výchozí. Uvedl, že žalobce je jedinou společností, která v dané provozovně požádala o umístění VHP, a které bylo rozhodnutí o povolení provozování VHP vydáno. Námitku tak pokládal žalovaný za zcela účelovou, podanou ve snaze vyhnout se postihu za správní delikt. Pokud jiná společnost manipuluje s VHP žalobce ve snaze ho poškodit, lze tuto situaci řešit podáním oznámení orgánům činným v trestním řízení, případně využit jiných prostředků a možností, jak této situaci předejít. Žalobce, který je v kontaktu s panem R., jakožto provozovatelem provozovny a odpovědnou osobou, a v jehož zájmu tak bylo toto ničím nepodložené tvrzení prokázat, neuvedl žádnou jinou společnost, která by zde měla v době kontroly VHP umístěny.

V průběhu řízení rovněž konkrétně netvrdil, že by mu některý ze tří VHP, provozovaných v době kontroly v provozovně bez pravomocného a vykonatelného rozhodnutí, nepatřil. Je tedy nesporné, že v době kontroly zde provozoval celkem 9 VHP řádně povolených a 3 VHP neoprávněně. Provozování jiných VHP v provozovně kontrolou zjištěno nebylo. Pokud by se kontrolou prokázalo, že zde má VHP umístěny i jiná společnost, stalo by se toto zjištění předmětem jiného správního řízení. Žalobce nijak nezdůvodnil skutečnost, že provozování jednoho ze 3 zde neoprávněně provozovaných VHP bylo v provozovně povoleno žalobci rozhodnutím č. 49/2009 ze dne 3.12.2008 na období od 2.1. do 30.6.2009, jeho provoz byl ukončen k 31.3.2009 a přesto byl tento VHP provozován ještě 15.9.2009. Žalobce pokládal pro posouzení celé záležitosti snahy konkurenční společnosti za zcela stěžejní. Povinností povolujícího orgánu však není přezkoumávat vztahy mezi jednotlivými provozovateli. Tyto problémy musí průběžně řešit sám provozovatel tak, aby provozování VHP probíhalo v souladu se zákonem o loteriích.

Námítku, podle které zákon o loteriích nikde neukládá povinnost, aby osoba uvedená v žádosti o vydání povolení k provozování VHP byla osobou totožnou s osobou, vykonávající dohled; ukládá pouze povinnost zajistit předmětný dohled, což bylo ze strany žalobce splněno, žalovaný neakceptoval. Uvedl, že odpovědná osoba musí být po celou dobu provozu VHP fyzicky přítomna. Tato je povinnost je plně v souladu s dikcí zákona o loteriích. Ust. § 17 odst. 2, 9 a 10 zákona o loteriích neuvádí, že by tato povinnost mohla být prováděna přerušovaně, případně jinou osobou, která by osobu odpovědnou zastoupila. Pokud osoba odpovědná není v provozovně přítomna, podmínka dohledu touto osobou jednoznačně není splněna. Výběru odpovědných osob a jejich počtu je vždy třeba věnovat zvýšenou pozornost s ohledem na zvyšující se rizika účasti mladistvých při hře na VHP. Žalobce nesplnil povinnost uloženou v povolení a dohled schválenou odpovědnou osobou nezajistil. Povinnost oznámit povolujícímu orgánu změnu ve schválené odpovědné osobě do deseti dnů bylo uloženo v části III. v bodě 12 povolení. Dále uvedl, že kontrola byla v provozovně provedena dne 15.9.2009, tj. v době, kdy zde byly VHP provozovány na základě rozhodnutí č.j.: OE-OSMP/09/026165-000104 ze dne 2.6.2009 na období od 1.7. do 31.12.2009, ve kterém jsou jako osoby odpovědné uvedeni pouze pan R. a paní H. Č. Uvedení odpovědné osoby je jednou z náležitostí povolení k provozování VHP dle § 19 odst. 1e) zákona o loteriích. Z povolení k provozování VHP je tak patrné, kdo odpovídá za zákaz hry osob mladších 18-ti let. Tato osoba je povinna dohled sama a nepřetržitě provádět. Pokud s ohledem na provozní dobu nemůže tuto činnost sama soustavně vykonávat, je třeba jmenovat další osoby odpovědné, případně VHP dočasně vyřadit z provozu. Zákon o loteriích nepřipouští možnost přenesení odpovědnosti z osoby odpovědné na další osobu. Pokud tedy při provedené kontrole nebyla přítomna ani jedna ze dvou jmenovaných odpovědných osob a dohledem byla těmito osobami pověřena p. Č., kterou žalobce, jak uvádí v námitkách k protokolu o státní kontrole ze dne 17.9.2009, vůbec nezná, je nesporné, že dohled osoby odpovědné nebyl v době kontroly žalobcem vůbec zajištěn a nelze tak přisvědčit tvrzení žalobce, že po celou dobu provozu VHP, včetně dne provádění kontroly, byl dohled osoby odpovědné řádně zajištěn. Je málo pravděpodobné, že by se žalobce neznal s p. Č., pokud jmenovaná v této provozovně pracovala již 5 let a provozovatel zde prováděl pravidelné kontroly VHP. P. Č. na výzvu kontrolním pracovnícím předložila i rozhodnutí o povolení provozování VHP. P. Č. protokol o kontrole, ve kterém je uvedena jako osoba odpovědná, vlastnoručně podepsala a i z protokolu sepsaném správním orgánem I. stupně dne 25.3.2010 jednoznačně vyplývá, že zastupováním osoby odpovědné byla pověřena panem R. Z téhož protokolu dále vyplývá, že p. Č. byla dohledem nad VHP pověřena panem R. opakovaně a že osoby odpovědné, tj. schválené rozhodnutím o povolení provozování VHP, se v provozovně vyskytují jen občas. Z toho důvodu byla také v protokolu o kontrole správního orgánu I. stupně uvedena v kolonce přítomných odpovědných osob v provozovně. Toto zjištění však nic nemění na skutečnosti,

že o rozšíření počtu osob odpovědných žalobce nežádal, p. Č. byla pouze neformálně vedena jako osoba odpovědná a pokuta byla žalobci uložena za provozování VHP v rozporu s vydaným rozhodnutím o povolení provozování VHP a ust. § 17 odst 10, § 18 odst. 2 a § 19 odst. 1 e) zákona o loteriích oprávněně.

Námitku, podle které kontrolované osobě nebylo zahájení kontroly oznámeno, žalovaný označil za bezpředmětnou. Uvedl, že ust. § 12 odst. 1, odst. 2 písm. a) a § 156 odst. 2 zákona o státní kontrole uvádí, že kontrolní pracovníci jsou povinni oznámit kontrolované osobě zahájení kontroly a předložit pověření k provedení kontroly. Současně je však třeba při výkladu tohoto ustanovení brát v úvahu i účel prováděné kontroly. Oznámením termínu kontroly před jejím vlastním započítím by mohl být účel kontroly zmařen. Z toho důvodu se zahájení kontroly oznamuje těsně před jejím započítím osobě kontrolované, pokud tato osoba není v provozovně přítomna, jeho zaměstnanci či zástupci, tedy ve chvíli, kdy účel kontroly již není možno zmařit. V době zahájení kontroly zde byla přítomna pouze p. Č., kterou, jak uvedla do protokolu z 25.3.2010, pověřil pan R. dohledem nad dodržováním zákazu hry osob mladších 18 let, jiná odpovědná osoba se v provozovně nenacházela. P. Č. po zahájení kontroly kontaktovala p. Č., která měla k dispozici všechny potřebné dokumenty, tj. zejména pravomocné rozhodnutí o povolení provozování VHP. Z uvedeného vyplývá, že se jedna ze skutečných osob odpovědných a uvedených v rozhodnutí o povolení provozování VHP, tj. paní Č., o zahájení kontroly včas dověděla, kontroly se však ani přes toto upozornění nezúčastnila. Jedno vyhotovení kontrolního protokolu bylo proto v originále předáno jediné přítomné osobě v provozovně se žádostí o jeho předání žalobci. Spisový materiál sice neobsahuje doklad o doručení protokolu o kontrole žalobci, avšak o tom, že protokol byl žalobci předán, není pochyb již s přihlédnutím ke skutečnosti, že námitky k protokolu o kontrole žalobce doručil správnímu orgánu I. stupně již 21.9.2009, tedy ve lhůtě uvedené v protokolu.

Žalovaný nepřisvědčil námitce žalobce, podle které kontrolní pracovníci nedostáli povinnosti předložit kontrolované osobě oprávnění k provedení kontroly. Uvedl, že p. Č. do protokolu z jednání dne 25.3.2010 uvedla, že před zahájením kontroly předložili kontrolní pracovníci své služební průkazy a oznámili jí, že jdou kontrolu provést. Současně lze konstatovat, že pokud kontrolovaná osoba předložení průkazu či pověření nepožaduje, neboť nejsou pochybnosti o tom, že kontrolu jde skutečně provést kontrolní orgán oprávněný k provedení kontroly provozování VHP, lze i při opomenutém předložení pověření pokládat kontrolu za platnou. Z § 46 zákona o loteriích vyplývá oprávnění vykonávat kontrolu pro obec v případě, kdy vydává povolení k provozování loterií a jiných podobných her.

Dále žalovaný neakceptoval názor žalobce, vztahující se k absenci kontrolních známek na provozovaných VHP. Uvedl, že v souladu s § 18 odst. 6 zákona o loteriích musí být kontrolní známky vylepeny nejpozději do 15 dnů od začátku platnosti povolení na viditelném místě a zajištěny tak, aby nemohlo dojít k jejich poškození. Žalobci může připadat nevylepení převzatých kontrolních známek, za které byl řádně uhrazen správní poplatek, nelogické, nicméně kontrola jejich vylepení na viditelném místě neshledala a toto zjištění uvedla v protokolu o kontrole, který svým podpisem stvrdila jediná přítomná osoba obsluhy, tj. p. Č., neboť žádná třetí osoba se ani přes upozornění p. Č. ke kontrole nedostavila. V protokolu o kontrole jsou uvedeny všechny VHP v době kontroly v provozovně provozované. Z uvedeného přehledu vyplývá, že 3 VHP zde byly provozovány neoprávněně. V provozovně má provoz VHP povolen pouze žalobce. Případnou manipulaci s VHP jinou konkurenční společností, za účelem poškodit žalobce, by zaznamenal kamerový systém, dále nepochybně i osoby, které v provozovně pracují (p. R., p. Č., p. Č.) a v neposlední řadě i sám žalobce, který, jak v námitkách ze dne 17.9.2009 uvedl, provádí v provozovně každodenní kontroly. Žalobce neuvedl žádnou jinou společnost, která by zde VHP umístila. Žalovaný tak považoval námitku za irelevantní a čistě účelovou.

Konstatoval, že přezkoumal správnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně v rozsahu námitek uvedených v odvolání a je toho názoru, že pokuta byla uložena v řádně vedeném správním řízení. Jak ze spisového materiálu vyplývá, žalobce svou povinnost vzhledem k popsáným skutečnostem objektivně nesplnil a zahájení správního řízení a uložení pokuty tak bylo oprávněné. Správní orgán I. stupně dal před vydáním rozhodnutí o pokutě v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu žalobci příležitost, aby mohl svá práva a zájmy účinně hájit, zejména se vyjádřit k podkladu pro rozhodnutí a uplatnit své návrhy. Žalovaný rovněž neshledal důvod pro zmírnění uložené pokuty, a proto bylo rozhodnuto, jak výše uvedeno.

V písemném vyjádření k podané žalobě žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Uvedl, že se správní orgán I. stupně řádně vypořádal se všemi námitkami žalobce. Žalovaný si nebyl vědom, že by došlo k porušení § 18 odst. 4 a 5 zákona o státní kontrole. K námitce žalobce, podle které protokol kontrole ze dne 15.9.2009 neobsahuje mimo jiné označení dokladů a ostatních materiálů, o které se kontrolní zjištění opírá, sdělil, že správní orgán I. stupně v Protokolu o kontrole ze dne 15.9.2009 v herně Sport Bar-Herna TIME, Oldřichova 528/43, Praha 2 ze dne 15.9.2009 ve 14:45 hod. a v prvostupňovém rozhodnutí jednoznačně konstatuje, že při kontrole vycházel z ustanovení zákona o loteriích. V protokolu o kontrole v odstavci č. 1 se uvádí „*v provozovně jsou provozovány výherní hrací přístroje, jejichž provoz byl povolen (§ 4 odst. 1 zákona o loteriích)*“, čímž je řečeno, že kontrolní orgán se odvolává na rozhodnutí č. 104/2009, č.j.: OSMP/09/026165-000104, ze dne 2.6.2009, s tímto rozhodnutím byl žalobce seznámen. V úředním záznamu ze dne 23.9.2009 se uvádí, že kontrolní pracovnice obdržely od paní Č. rozhodnutí o povolení provozu výherních hracích přístrojů (viz Rozhodnutí č. 104/2009, č.j. OE-OSMP/09/026165-000104, ze dne 2.6.2009 – důkaz č. 6). Na základě porovnání údajů v rozhodnutí č. 104/2009 se zjištěnou skutečností v herně byl vypracován Protokol o kontrole ze dne 15.9.2009. Dále se v úředním záznamu uvádí, že kontrolní pracovnice si vyžádaly od p. Č. pas č. AA 576139. Dalším označeným dokladem v protokolu o kontrole jsou známky, které byly vylepeny na výherních hracích přístrojích (viz Protokol o kontrole ze dne 15.9.2009, bod č. 2). Součástí označených materiálů jsou i pořízené fotografie kontrolními pracovníci v uvedené herně. Pokud má žalobce na mysli označení písemností ve spisu, i ty jsou řádně označeny. Právní zástupce žalobce požádal o nahlédnutí do spisu (dne 4.11.2009) a sám si prověřil, z jakých dokladů a materiálů zjištěných při kontrole vycházel správní orgán I. stupně při svém rozhodování. Žalobce neměl po celou dobu správního řízení žádné připomínky k písemnostem uloženým ve spisu. Pokud žalobce tvrdí, že v úředním záznamu o průběhu kontroly nejsou označeny doklady a materiály, o které se kontrolní zjištění opírá, nelze s tímto tvrzením souhlasit na základě výše uvedeného.

K námitce, že správním orgánem I. stupně nebylo správně posouzeno ust. § 17 odst. 9 a 10 zákona o loteriích, žalovaný uvedl, že v herně musí být, v souladu se zákonem, „*po celou dobu provozu zajištěn dozor*“, a to odpovědnou osobou („*Zvláštní provozní režim vyžaduje dohled osoby odpovědné*“), která byla nahlášena při podání žádosti o provozování výherních hracích přístrojů, viz rozhodnutí č.j.: 104/2009 ze dne 2.6.2009 – OE-OSMP/09/026165-000104. Odpovědnými osobami v době kontroly byli H.Č. a M. R., přítomná p. Č. odpovědnou osobou uvedenou v předmětném rozhodnutí nebyla. Jednoznačně v tomto případě žalobce porušil § 17 odst. 9 a odst. 10 zákona o loteriích. Jakýkoliv jiný výklad zákona podle žalovaného nelze připustit. Polemika žalobce o tom, zda dozor v herně má být po celou dobu provozu, či s přestávkami, je vzhledem k dikci zákona bezpředmětná. To, že žalobce nesouhlasí s výkladem zákona žalovaným, nelze označovat za nezákonný postup žalovaného.

Námitka, podle které žalobce nebyl žádným způsobem informován o zahájení kontroly, je podle žalovaného účelová. Kontrolní pracovnice před zahájením kontroly o této

skutečnosti informovaly jedinou osobu (p. Č.), která v té době v herně zajišťovala provoz. Po marné snaze zajistit přítomnost kontrolované osoby, nebo odpovědné osoby (při zahájení kontroly byla odpovědná osoba p. Č. telefonicky kontaktována paní Č., viz důkaz č. 23), byla cenová kontrola provedena. Z provedené kontroly byl sepsán protokol, se kterým byla seznámena jediná přítomná osoba, zajišťující provoz herny, a ta také protokol bez připomínek podepsala. P. Č. souhlasila s tím, že stejnopis Protokolu o kontrole předá odpovědné osobě (podle sdělení žalobce byla p. Č. pro žalobce osobou neznámou). O převzetí stejnopisu Protokolu o kontrole ze dne 15.9.2009 kontrolovanou osobou (dne 16.9.2009) svědčí i jeho reakce ze dne 17. září 2009. Takto provedená kontrola má oporu v zákoně o loteriích a zákoně o státní kontrole a v několika judikátech (např. 2 As 71/2005-134, 10 Ca 127/2005-41 atd.).

Rovněž tvrzení, podle kterého správní orgán I. stupně porušil ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona o státní kontrole tím, že nepředložil kontrolované osobě oprávnění kontrolních pracovníků k provedení kontroly, je dle žalovaného účelové. V den kontroly (15.9.2009) se zaměstnankyně kontrolního orgánu při zahájení kontroly prokázaly přítomně osobně (p. Č.) služebními průkazy a oznámily důvod kontroly (kontrola výherních hracích přístrojů). Paní Č. si od kontrolních pracovníků nevyžadovala další oprávnění ke kontrole (pověření k provedení kontroly). Pověření k provedení kontroly byla založena do spisu současně s Protokolem o kontrole. Právní zástupce žalobce si tuto skutečnost ověřil při kontrole spisu dne 4.11.2009. Žalobce v rozporu se zákonem (§ 17 odst. 9 a odst. 10 zákona č. 202/1990 Sb.) nezabezpečil přítomnost odpovědné osoby v herně ani pověřeného zástupce kontrolované osoby, proto jeho námitka o nepředložení oprávnění ke kontrole kontrolované osobě je irelevantní. Kontrolní pracovníci byly pro provedení kontroly v herně vybaveny všemi požadovanými doklady, a proto tvrzení o nezákonnosti provedené kontroly je nedůvodné.

Při ústním jednání dne 11.12.2013 setrvali účastníci na svých stanoviscích.

Soud na základě podané žaloby přezkoumal napadená rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 17 odst. 9 zákona o loteriích hernou se rozumí místnost (soubor místností) určená zejména k provozování výherních hracích přístrojů. V herně musí být po celou dobu provozu zajištěn dozor. Do herny je zákaz vstupu osobám mladším 18 let. Provoz herny se řídí schváleným herním řádem.

Podle ust. § 17 odst. 10 zákona o loteriích zvláštní provozní režim vyžaduje dohled osoby odpovědné za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let, kterým je z důvodu zamezení jejich účasti na hře vstup zakázán

- a) do celého prostoru provozovny, nebo
- b) do místnosti v provozovně výhradně určené k provozování výherních hracích přístrojů, nebo
- c) do oddělené části provozovny určené k provozování výherních hracích přístrojů.

Podle ust. § 18 odst. 6 zákona o loteriích po zaplacení správního poplatku orgán, který provoz výherního hracího přístroje povolil, vydá povolení a známku. Provozovatel je povinen známkou označit výherní hrací přístroj nejpozději do 15 dnů od začátku platnosti povolení na

viditelném místě tak, aby nebylo možno známku poškodit. Náležitosti známky stanoví právní předpis.

Podle ust. § 19 odst. 1 písm. e) zákona o loteriích povolení k provozování výherního hracího přístroje obsahuje zejména jméno osoby (osob), která odpovídá za zákaz hry osob mladších 18 let v místě schváleném pro stálé umístění výherního hracího přístroje. V případě herny tato osoba (osoby) odpovídá za zákaz vstupu osob mladších 18 let do herny.

Podle ust. § 47 odst. 1 zákona o loteriích orgán, který povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry vydal, je povinen ji i kontrolovat. Orgán vykonávající státní dozor se může kdykoliv přesvědčit, zda loterie nebo jiné podobné hry se provozují za podmínek určených v povolení a zda se dodržují příslušné právní předpisy.

Podle odst. 2 provozovatel loterie nebo jiné podobné hry je povinen umožnit povolujícímu orgánu a orgánu státního dozoru vstup do provozních (obchodních) místností, předložit tomuto orgánu účetní doklady, účetní závěrky, výkazy, doklady a jiné písemnosti a záznamy na technických nosičích dat, umožnit kontrolu provozovaných her a technických zařízení a podat informace o účetních případech a spolupůsobit při kontrole. Vyžaduje-li to povaha věci, může povolující orgán a orgán státního dozoru zajistit podklady a odebrat je na dobu potřebnou k dořešení a uzavření případu. O zajištěných písemnostech či záznamech na technických nosičích dat vydá provozovateli potvrzení.

Podle odst. 3 při výkonu státního dozoru se postupuje podle zvláštního předpisu.

Podle ust. § 12 odst. 2 zákona o státní kontrole kontrolní pracovníci jsou dále povinni oznámit kontrolované osobě zahájení kontroly a předložit pověření k provedení kontroly,

Podle ust. § 15 odst. 2 zákona o státní kontrole v protokole se uvádí označení kontrolního orgánu a kontrolních pracovníků na kontrole zúčastněných, označení kontrolované osoby, místo a čas provedení kontroly, předmět kontroly, kontrolní zjištění, označení dokladů a ostatních materiálů, o které se kontrolní zjištění opírá. Protokol podepisují kontrolní pracovníci, kteří se kontroly zúčastnili.

Podle ust. § 16 odst. 1 zákona o státní kontrole povinností kontrolních pracovníků je seznámit kontrolované osoby s obsahem protokolu a předat jim stejnopis protokolu.

Podle ust. § 18 odst. 4 zákona o státní kontrole jestliže je do tří měsíců od doručení námitek zahájeno s kontrolovanou osobou správní řízení o uložení sankce nebo opatření v přímé souvislosti se skutečností obsaženou v protokolu, může kontrolní pracovník nebo vedoucí kontrolního orgánu namísto postupu podle odstavce 1 nebo 2 rozhodnout, že se námitky vyřídí v rámci tohoto správního řízení; je-li ke správnímu řízení příslušný jiný správní orgán než kontrolní orgán, může kontrolní pracovník nebo vedoucí kontrolního orgánu rozhodnout o tom, že se námitky předávají tomuto správnímu orgánu. Jestliže je však správní řízení zahájeno v přímé souvislosti s pouze některými skutečnostmi obsaženými v protokolu, které lze od ostatních skutečností obsažených v protokolu oddělit, postupuje se podle věty první pouze ohledně námitek, které se týkají skutečností, k nimž je správní řízení zahájeno. Proti těmto rozhodnutím není opravný prostředek přípustný.

Podle ust. § 15 odst. 1 obchodního zákoníku kdo byl při provozování podniku pověřen určitou činností, je zmocněn ke všem úkonům, k nimž při této činnosti obvykle dochází.

Soud posoudil námitky žalobce takto:

Námitku, v níž žalobce vytýkal správním orgánům, že se nezabývaly jeho tvrzením, podle kterého protokol o státní kontrole neobsahuje náležitosti ust. § 15 odst. 2 zákona o státní kontrole, neboť neobsahuje označení dokladů a ostatních materiálů, o které se kontrolní zjištění opírá, neshledal soud důvodnou. Z ust. § 15 zákona o státní kontrole vyplývá povinnost kontrolního orgánu pořídit o kontrolním zjištění protokol, který obsahuje zejména popis zjištěných skutečností s uvedením nedostatků a označení ustanovení právních předpisů, které byly porušeny. Podle ust. § 15 odst. 2 zákona o státní kontrole se v protokolu uvádí označení kontrolního orgánu a kontrolních pracovníků na kontrole zúčastněných, označení kontrolované osoby, místo a čas provedení kontroly, předmět kontroly, kontrolní zjištění, označení dokladů a ostatních materiálů, o které se kontrolní zjištění opírá. K uvedené námitce soud ze správního spisu předloženého žalovaným zjistil, že dne 15.9.2009 vykonali kontrolní pracovníci správního orgánu I. stupně v provozovně Sport Bar-Herna TIME kontrolu, jenž je zachycena v protokole o kontrole. Předmětem uvedené kontroly bylo dodržování zákona o loteriích podle ust. § 47 odst. 1 zákona o loteriích, tj. kontrola dodržování povinností uložených v rozhodnutí o povolení provozování VHP a zákonem o loteriích. V úvodní části kontrolního protokolu jsou uvedeny informace o kontrolních pracovnících, kontrolované osobě (žalobci) a kontrolované provozovně (Sport Bar-Herna TIME). Následuje kontrolní zjištění, jenž je získáváno odpověďmi na předem formulované kontrolní otázky. Zároveň je dána kontrolním pracovníkům možnost zachytit další kontrolní zjištění. V závěru protokolu o kontrole je předtištěno prohlášení kontrolované osoby o seznámení se s obsahem protokolu a možnosti podat námitky. Z výše uvedeného vyplývá, že v předmětném protokolu není dán prostor kontrolním pracovníkům k označení dokladů, případně ostatních materiálů, o které se kontrolní zjištění opírá. Namítané pochybení nemělo v projednávaném případě vliv na zákonnost protokolu o kontrole a nemohlo vést k jeho nezpůsobilost být podkladem pro další řízení. Je tomu tak proto, že dokladem, na kterém kontrolní pracovníci založili svá zjištění, je rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 2 č. 104/2009 ze dne 2.6.2009, kterým bylo žalobci v předmětné provozovně povoleno provozování 13 VHP, a to mj. za podmínek uvedených v tomto rozhodnutí. Výlučně z tohoto rozhodnutí kontrolní pracovníci při provádění kontroly v předmětné provozovně vycházeli. S rozhodnutím č. 104/2009 ze dne 2.6.2009 byl žalobce jako žadatel o vydání tohoto povolení nutně obeznámen, neboť byl povinen při provozování VHP mj. dodržovat podmínky stanovené v tomto rozhodnutí. Neuvedení rozhodnutí č. 104/2009 ze dne 2.6.2009 v protokolu o kontrole nemělo žádný vliv na zjištění kontrolních pracovníků, jenž je zachyceno v tomto protokolu. Skutečnost, že vedle protokolu o kontrole ze dne 15.9.2009 bylo jediným podkladem řízení rozhodnutí č. 104/2009 ze dne 2.6.2009, vyplývá rovněž i z prvostupňového rozhodnutí, v němž správní orgán I. stupně opakovaně na toto rozhodnutí v souvislosti s kontrolním zjištěním poukazoval. Obdobně tak činil i žalovaný v napadeném rozhodnutí. Jestliže pak správní orgány k výslovné námitce žalobce na rozhodnutí č. 104/2009 ze dne 2.6.2009 nepoukázaly, nezpůsobily takovým postupem nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí. Z žalobou napadeného rozhodnutí, stejně jako z rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jednoznačně vyplývá, že právě z tohoto rozhodnutí správní orgány vycházely. Uvedenou skutečnost si mohl ověřit i žalobce během nahlížení do spisu dne 4.11.2009. S ohledem na výše uvedené neshledal soud námitku žalobce důvodnou.

Oprávněná není námitka žalobce, podle které žalovaný nesprávně právně posoudil povinnost kontrolních pracovníků podle ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona o státní kontrole oznámit kontrolované osobě zahájení kontroly, neboť kontrolovanou osobou je žalobce, jako výlučný vlastník VHP, nikoliv další osoby jako např. personál prodejny. K uvedené námitce soud z předloženého spisového materiálu zjistil následující pro věc relevantní skutečnosti. Dne 15.9.2009 se dostavili pracovníci správního orgánu I. stupně do herny Sport Bar-Herna

TIME na adrese Praha 2, Oldřichova 528/43 za účelem kontroly podmínek provozování VHP podle rozhodnutí č. 104/2009 ze dne 2.6.2009 a zákona o loteriích. Dle rozhodnutí č. 104/2009 ze dne 2.6.2009, kterým bylo žalobci povoleno provozování VHP, byly odpovědné osoby za zákaz hry osob mladších 18 let v předmětné provozovně M. R.a H. Č.. Z protokolu o kontrole vyplývá, že kontrolní pracovníci nahlásili kontrolu jediné přítomné osobě v předmětné provozovně D. Č.. Oznámení kontroly potvrdila D. Č. v protokolu o ústním jednání ze dne 25.3.2010. Zároveň D. Č. do protokolu sdělila, že p. Č. oznámila, že v provozovně probíhá kontrola.

Předně soud poukazuje na skutečnost, že zákon o loteriích, stejně jako zákon o státní kontrole, neobsahuje povinnost kontrolních pracovníků předem oznámit kontrolované osobě úmysl provést kontrolu zaměřenou na podmínky provozování VHP. Ostatně v řadě případů by předchozí oznámení kontroly podmínek provozování VHP mohlo zmařit účel kontroly. Nelze si totiž představit, že by kontrolovaná osoba nezajistila, aby v době konání kontroly odpovídaly podmínky provozování VHP udělenému povolení a zákonu o loteriích. Taková kontrola by ztrácela význam. Smyslem a účelem kontroly provozování VHP je využití momentu překvapení kontrolované osoby. Kontrolovaná osoba je totiž povinna zajistit, aby po celou dobu platnosti povolení provozování VHP, nikoliv tedy jen v době konání kontroly, odpovídaly podmínky provozování VHP udělenému povolení a zákonu o loteriích. Skutečnost, že kontrola nemusí být předem ohlášena, má rovněž oporu v judikatuře Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 8.1.2004, č.j.: 6 A 99/2002 – 52, ze dne 21.10.2010, č.j.: 9 As 46/2010 – 97). Výše uvedené však neznamená, že by kontrola měla být kontrolované osobě jakkoliv zatajena. Ve smyslu ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona o státní kontrole je povinností kontrolních pracovníků oznámit kontrolované osobě zahájení kontroly. Uvedenou skutečnost je však nutno vykládat v kontextu dalších relevantních skutečností. Podle protokolu o kontrole byla předmětná kontrola zaměřena, mj. na dodržování zákazu hry osob mladších 18 let. Osobami odpovědnými za dodržování zákazu hry dle rozhodnutí č. 104/2009 ze dne 2.6.2009 byli M. R.a H. Č. M. R.a H.Č. tak byli ve smyslu ust. § 15 odst. 1 obchodního zákoníku pověřeni ke všem úkonům, ke kterým v rámci dohledu nad dodržováním zákazu hry osob mladších 18 let dochází, tedy včetně oprávnění vystupovat za kontrolovanou osobu v rámci prováděné kontroly nad touto činností. Ani jedna z odpovědných osob se v době kontroly v předmětné provozovně nenacházela. V době kontroly v předmětné provozovně byla toliko D. Č., která oznámila konání kontroly dle protokolu o ústním jednání ze dne 25.3.2010 H. Č. Tedy H.Č.byla s probíhající kontrolou obeznámena. Jestliže byla předmětná kontrola zaměřena mj. na dodržování zákazu hry osob mladších 18 let, a to v provozovně, kde za zákaz hry osob mladších 18 let odpovídala i H. Č., jenž byla s probíhající kontrolou seznámena, lze dospět k závěru, že v projednávaném případě postačovalo oznámení kontroly H. Č. Skutečnost, že H.Č.byla s probíhající kontrolou obeznámena, žalobce nikterak nerozporoval. Správní orgán I. stupně tak dostal povinnosti stanovené v § 12 odst. 2 písm. a) zákona o státní kontrole. Na výše uvedených závěrech nemůže nic změnit poukaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10.10.2005, č.j.: 4 As 6/2004-18, neboť v projednávané věci (na rozdíl od případu, o němž uvedený rozsudek pojednává) byla kontrola oznámena pracovníku žalobce (H. Č.). Z uvedeného důvodu neshledal soud námitku žalobce oprávněnou.

K tvrzení žalobce, že protokol o kontrole nebyl podepsán kontrolovanou osobou, a že správní orgán I. stupně nepostupoval v souladu s ust. § 16 zákona o státní kontrole, soud uvádí, že podle ust. § 16 zákona o státní kontrole je povinností kontrolních pracovníků seznámit kontrolované osoby s obsahem protokolu a předat jim stejnopis protokolu. Seznámení s protokolem a jeho převzetí potvrzují kontrolované osoby podpisem protokolu. Z výše uvedeného ustanovení plyne, že smyslem podpisu kontrolované osoby na protokolu o

kontrole je osvědčení skutečností, že kontrolovaná osoba byla seznámena s protokolem o kontrole, zejména s kontrolním zjištěním a s možností uplatnit námitky vůči kontrolnímu protokolu. V projednávaném případě je protokol o kontrole opatřen podpisem D. Č., nikoliv žalobcem. Tato procesní vada však nezpůsobila nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce v průběhu správního řízení výslovně sdělil, že protokol o kontrole obdržel od provozovatele Sport Baru – Herny Time dne 16.9.2009 (viz námitky k protokolu o státní kontrole ze dne 17.9.2009). Zároveň v zákonné lhůtě uplatnil námitky do protokolu o státní kontrole. Tedy žalobce byl prokazatelně s protokolem o kontrole seznámen a byla mu dána možnost uplatnit námitky vůči kontrolnímu protokolu. Na základě výše uvedeného tak lze uzavřít, že namítaná procesní vada se na právech žalobce nikterak neprojevila. V uvedeném procesním pochybení správního orgánu I. stupně tak soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. Odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10.10.2005, č.j.: 4 As 6/2004-18 není relevantní, neboť v projednávaném případě nastala odlišná situace, kdy žalobce byl s protokolem o kontrole prokazatelně obeznámen.

Nelze přisvědčit tvrzení žalobce, podle kterého žalovaný nesprávně posoudil splnění povinností žalobce dle § 17 odst. 9 a 10 zákona o státní kontrole, neboť v zákoně o loteriích není zakotvena povinnost, která by konstatovala, že osoba uvedená v žádosti o povolení provozu VHP by musela být po celou dobu provozování VHP osobou totožnou s osobou odpovídající po celý den provozu herny za dodržování zákazu her a vstupu osobám mladším 18 let. K výše uvedené námitce soud poukazuje na ust. § 17 odst. 9 věta druhá zákona o loteriích ve spojení s ust. § 17 odst. 10 tohoto zákona. Z těchto ustanovení jednoznačně vyplývá, že v herně musí být zajištěn po celou dobu provozu dohled osoby odpovědné za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let. Tedy osoba odpovědná za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let se v herně musí nacházet nepřetržitě po celou dobu jejího provozu. Podle ust. § 19 odst. 1 písm. e) zákona o loteriích povolení k provozování VHP obsahuje jméno osoby odpovědné za zákaz hry osob mladších 18 let. Dle náhledu soudu z ust. § 17 odst. 10 zákona o loteriích ve spojení s ust. § 19 odst. 1 písm. e) tohoto zákona je zcela zřejmé, že osoba uvedená v povolení k provozování VHP jako osoba, která odpovídá za zákaz hry osob mladších 18 let, je právě osobou odpovědnou dle ust. § 17 odst. 10 zákona o loteriích. Jiný výklad by postrádal smysl. V projednávaném případě byly dle rozhodnutí č. 104/2009 ze dne 2.6.2009 osobami odpovědnými za zákaz hry osob mladších 18 let M. R. a H. Č.. V době kontroly se dle protokolu o kontrole v předmětné provozovně nezdržoval M. R. ani H. Č., byla zde toliko D. Č.. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce nedostál povinnosti stanovené v ust. § 17 odst. 9 a 10 zákona o loteriích.

Důvodná není rovněž námitka žalobce, týkající se porušení ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona o státní kontrole. K uvedené námitce soud poukazuje na rozsudek zdejšího soudu ze dne 21.9.2006, č.j.: 10 Ca 1127/5005-41, ve kterém dospěl k závěru, že opomenutí pracovníků kontrolního orgánu předložit služební průkaz či pověření k provedení kontroly dle § 12 odst. 2 písm. a) zákona o státní kontrole nemění nic na skutečnosti, že taková kontrola byla platně zahájena, pokud kontrolovaná osoba předložení průkazu či pověření nepožaduje, neboť nemá žádné pochybnosti o tom, že skutečně jde o pracovníky kontrolního orgánu oprávněné k provedení kontroly. Soud neshledal žádný důvod se od uvedeného závěru jakkoliv odchýlit. V projednávaném případě není mezi účastníky řízení sporné, že kontrolní pracovníci správního orgánu I. stupně se jediné osobě přítomné v předmětné provozovně (D. Č.) prokázali služebními průkazy a oznámili jí zahájení kontroly. Tato skutečnost vyplývá rovněž i z protokolu o ústním jednání ze dne 25.3.2010. D. Č. neměla žádné pochybnosti o tom, že se jedná o kontrolní pracovníky správního orgánu I. stupně a provedení kontroly kontrolním pracovníkům umožnila, a to aniž by požadovala předložení pověření k provedení

kontrole. Za rozhodné soud dále považuje zjištění, že kontrolu prováděli k tomu oprávnění pracovníci správního orgánu I. stupně, jejichž jména jsou uvedena v protokolu o kontrole. Pověření ke kontrole pro tyto pracovníky je součástí spisového materiálu. Soud na základě předloženého spisového materiálu nemá důvod pochybovat o tom, že pověření ke kontrole bylo pro kontrolní pracovníky vydáno před zahájením kontroly u žalobce. Ostatně žalobce nepředložil žádný důkaz, který by prokazoval opak. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že toliko formální pochybení kontrolních pracovníků, spočívající v nepředložení pověření ke kontrole, nemělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na výše uvedené neshledal soud ani v této námitce důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí.

Tvrzení žalobce, že všechny VHP byly opatřeny řádnou a platnou známkou umístěnou na boční straně VHP, a dále, že se v prostorách kontrolované provozovny nacházely výhradně VHP, jejichž provoz byl řádně povolen příslušným povolením k provozu vydaným správním orgánem, neshledal soud oprávněným. Výše uvedená tvrzení žalobce v průběhu správního řízení, stejně jako v podané žalobě, nikterak neprokázal. Uvedená tvrzení pak nemají oporu ani v protokolu o kontrole. Z něj naopak plyne, že v předmětné provozovně se nacházelo 9 povolených VHP, které nebyly označeny platnou známkou, a dále 3 VHP, které nebyly řádně povoleny. O výše uvedeném svědčí rovněž fotografie VHP z předmětné provozovny, jež jsou součástí spisového materiálu. Vzhledem k tomu, že tvrzení žalobce nemají oporu v kontrolním protokolu a dále proto, že žalobce nepředložil žádný důkaz na podporu svých tvrzení, soud neshledal námitku žalobce důvodnou.

Pokud jde o žalobcovu polemiku, týkající se kamerového systému, soud uvádí, že správní orgány poukazovaly na existenci kamerového systému v předmětné provozovně toliko v souvislosti s žalobcem tvrzeným nekalo soutěžním jednáním blíže neoznačené právnické osoby, nikoliv tedy v souvislosti s proběhlou kontrolou, případně kontrolním zjištěním. Námitka tak není pro posouzení věci relevantní.

Skutkový stav byl správními orgány zjištěn dostatečně, soud proto důkaz výpovědi svědkyně Č. neprovedl.

Podle stanoviska soudu rozhodly správní orgány obou stupňů ve věci v souladu s ust. § 3 správního řádu na základě řádně zjištěného skutkového stavu, na který přílehavě aplikovaly relevantní právní předpisy. Závěry správních orgánů jsou náležitým a přezkoumatelným způsobem v jejich rozhodnutích odůvodněny. Podle ustálené judikatury správních soudů je třeba na správní řízení a rozhodování správních orgánů hledět jako na jeden celek.

Soud proto dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem a nedůvodnou žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl v řízení úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze

podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 11. prosince 2013

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.